

тѣхъ, да имъ помагамы, да имъ слугувамы и да имъ Благодаримъ съкаѣ и на сичко.

Трете, да показувамы къмъ тѣхъ истинно по-корство и послушаніе; и защо то тие са грыжатъ за туй сми длѣжны да гы почитамы, да извѣршамы на радио сърце и съ готовность се що ни запевѣдатъ, да отбѣгвамы отъ съка дума и дѣло, кои то можтъ да имъ докаратъ непріятность, да приемамы благопокорно совѣты тѣ и гадяніята имъ, даже да прѣтърпявамы съсъ радость и сѫщи-тѣ наказанія, колко то получувамы отъ тѣхъ за по-правяніе на наши тѣ погрѣшки и недостатки.

в. Къмъ братія та и роднини-те.

Братія-та трѣба да са обичятъ единъ-другій искренно, и да си спомагатъ усердно, и да живѣютъ вынѣгы по между си въ согласіе и еднодушіе безъ да си завиждатъ; еще да си не паметозлобствуватъ единъ-другій, но отъ се срѣде да си прощаватъ единъ-другій погрѣшки-тѣ, и да имать незлобіе по между си; защо то нема нѣщо не то по лоше, не то по соблазнително отъ умраза та и вражина та, кога то е между братія.

Туй кое-то сѫ длѣжны братія та по между си да пазятъ, сѫщо то трѣба да пазятъ соразмѣрно и роднини-тѣ, на примѣръ:

- 1) Да са обичать помеждуси искренно.
- 2) Да си спомагатъ усердно.
- 3) Да живѣютъ по между си въ любовь и согласіе.
- 4) Да си незавиждатъ единъ-другій.